

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/1058/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118303420
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118303420.7

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Fuel Traders Corporation s. r. o., so sídlom: Dvořákovo nábřeží 8, 811 02 Bratislava, IČO: 46 014 195, právne zast.: JNC Legal s. r. o., Panenská 8, 811 03 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 807 231, v mene ktorej koná: Mgr. Jaroslav Nižňanský, advokát, proti povinnému: C. K., nar.: XX. XX. XXXX, trvale bytom: A. nad V. XXX, XXX XX A. nad V., právne zast.: JUDr. Jozef Polák, advokát, so sídlom: Aleja Slobody 1890/50, 026 01 Dolný Kubín, o vymoženie 24 462,00 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jozef Rišian, so sídlom exekútorského úradu Pivovarská 1069, 010 01 Žilina, IČO: 35 658 991, pod sp.zn. 139EX 443/18, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1058/2018 zo dňa 16. apríla 2020, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného zamietá.

II. Oprávnenému voči povinnému priznáva nárok na náhradu trov konania o sťažnosti vo výške 254,75 Eur, ktoré sa stanú súčasťou vymáhaného nároku oprávneného voči povinnému na podklade dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1058/2018 zo dňa 16. apríla 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a oprávnenému voči povinnému priznal nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 254,75 Eur.

2. Súd vychádzal zo zistenia, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 10. 07. 2018 domáhal od povinného vymoženiu 24 462,00 Eur s prísl., na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok zo dňa 19. 06. 2018, číslo: MD/02/2017-9 (ďalej len „exekučný titul“), ktorý vydal Mgr. Marcel Drgon, advokát, Advokátska kancelária Jesenského 2, 811 02 Bratislava ako ustanovený rozhodca a ktorý podľa potvrdenia rozhodcovského súdu nadobudol právoplatnosť dňa 22.06.2018 a vykonateľnosť dňa 26.06.2018. Dňa 24. 09. 2018 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jozefa Rišiana, so sídlom exekútorského úradu Pivovarská 1069, 010 01 Žilina, IČO: 35 658 991 (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý ju vedie pod sp. zn. 139EX 443/18.

3. Súdny exekútor 05. 02. 2020 predložil súdu na rozhodnutie v poradí druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie bez odkladného účinku (§ 61k ods. 3, ods. 4 Exekučného poriadku) zo dňa 20. 12. 2019.

4. Povinný návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že Okresný súd Bratislava V uznesením č. k. 29Cr/34/2018-96 zo dňa 06. 12. 2019 vo výroku I. rozhodol tak, že odkladá vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Mgr. Marcela Drgona, advokáta, so sídlom Jesenského 2, 811 02 Bratislava číslo: MD 02/17-9 zo dňa 19. 06. 2018 a to až do právoplatného skončenia sporu vedeného na

menovanom súde pod sp. zn. 29Cr/34/2018. Uvedená skutočnosť podľa názoru povinného spôsobuje to, že rozhodcovský rozsudok Mgr. Marcela Drgona, advokáta, so sídlom Jesenského 2, 811 02 Bratislava číslo: MD 02/17-9 zo dňa 19. 06. 2018 nie je exekučným titulom, pretože nedisponuje vlastnosťou vykonateľnosti, keďže jeho vykonateľnosť bola Okresným súdom Bratislava V odložená. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti povinný navrhol, aby bola exekúcia zastavená. Povinný k svojmu návrhu na zastavenie exekúcie ako prílohu pripojil uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 29Cr/34/2018-96 zo dňa 06. 12. 2019.

5. Oprávnený vo svojom vyjadrení zo dňa 29. 01. 2020 so zastavením exekúcie nesúhlasil. Uviedol, že ku dňu podania návrhu povinného na zastavenie exekúcie uznesenie o odklade nenadobudlo právoplatnosť. Kým uznesenie o odklade nenadobudne právoplatnosť, nevyvoláva právne účinky, a preto ani nespôsobuje odklad vykonateľnosti exekučného titulu v tomto exekučnom konaní. Podmienky pre zastavenie exekúcie, ale ani na odklad exekúcie, tak nie sú splnené.

6. Súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že tento nie je dôvodný. Poukázal pri tom na skutočnosť, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietal, že rozhodcovský rozsudok Mgr. Marcela Drgona, advokáta, so sídlom Jesenského 2, 811 02 Bratislava, číslo: MD 02/17-9 zo dňa 19. 06. 2018, nie je exekučným titulom, nakoľko nedisponuje vlastnosťou vykonateľnosti, keďže jeho vykonateľnosť bola uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 29Cr/34/2018-96 zo dňa 06. 12. 2019 odložená. Na základe súčinnosti bola súdu doručená Okresným súdom Bratislava V doložka právoplatnosti a vykonateľnosti k uzneseniu č. k. 29Cr/34/2018-96 zo dňa 06. 12. 2019, z ktorej mal súd za preukázané, že uznesenie o odklade vykonateľnosti exekučného titulu nadobudlo právoplatnosť dňa 07. 01. 2020. Na podklade zistených skutočností súd v odôvodnení svojho rozhodnutia pripomenul, že právoplatné rozhodnutie súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu je dôvodom odkladu exekúcie v zmysle § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, avšak nie je zákonným dôvodom na jej zastavenie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Dôvodom na zastavenie exekúcie je až prípadné právoplatné rozhodnutie súdu o zrušení exekučného titulu. V porovnaní s tým je odklad exekúcie dočasným oddialením výkonu exekúcie, ktorý môže, ale nemusí vyústiť do skončenia exekúcie. Súd ďalej na podporu svojej argumentácie poukázal aj na bod 7. odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Bratislava V č. k. 29Cr/34/2018-96, zo dňa 06. 12. 2019, ktorým bola vykonateľnosť exekučného titulu odložená, kde je uvedené, že: „Zákon o rozhodcovskom konaní umožňuje súdu odložiť na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Takáto možnosť je daná z dôvodu, lebo podaním žaloby právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku zostáva zachovaná. Odklad vykonateľnosti je dočasným a predbežným procesným úkonom súdu, ktorým na určitú dobu suspenduje jeden z účinkov súdneho rozhodnutia. Dočasnosť spočíva v tom, že vykonateľnosť sa len odkladá (v prejednávanej veci do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej).“ Súd poukázal aj na závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v jeho rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 4/2014-22 zo dňa 15. 01. 2014.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podal povinný dňa 12. 05. 2020 v celom rozsahu sťažnosť, v ktorej žiadal, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a exekúciu zastavil. Nesúhlasil so závermi súdu v napadnutom uznesení, podľa ktorých odklad vykonateľnosti exekučného titulu až do právoplatného skončenia sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 29Cr/34/2018 nepredstavuje dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Podľa § 61k písm. d) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offo, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálная vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti rozhodnutia. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Pokiaľ nie je exekučný titul (čo i len dočasne) vykonateľný, potom nie je možné pokračovať v exekučnom konaní. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 3CdO/164/1996 zo dňa 27.01.2007, podľa ktorého: „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená.“ Pokiaľ aj vyšší súdny úradník v rámci odôvodnenia poukázal na rozhodnutie

Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 4/2014-22 zo dňa 15. 01. 2014, závery z neho nie sú na súdený prípad aplikovateľné a to z dôvodu zmeny právnej úpravy, odlišnej skutkovej situácie a najmä z dôvodu, že súd napadnutým uznesením súčasne nerozhodol aj o povolení odkladu tohto exekučného konania. Z uvedeného dôvodu povinný považuje procesný postup aj napadnuté rozhodnutie za nesprávne. Povinný nesúhlasil ani so záverom vyššieho súdneho úradníka, že nepredložil súdu žiadne relevantné dôkazy, ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie, keďže k návrhu na zastavenie exekúcie pripojil uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 29Cr/34/2018-96 zo dňa 06.12.2019 a doložka právoplatnosti k tomuto uzneseniu bola súdu zaslaná priamo Okresným súdom Bratislava V na základe žiadosti o súčinnosť. Podľa povinného má exekučný súd v zmysle ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku právomoc preskúmať exekučný titul z pohľadu, či tento exekučný titul nebol vydaný v rozpore s hmotným právom. Vyšší súdny úradník však v napadnutom uznesení takto nepostupoval. Exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (I. ÚS 456/2011). Ak teda súd zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie s odôvodnením, že nie je oprávnený preskúmať zákonnosť exekučného titulu, je jeho rozhodnutie alibistické, zjavne arbitrárne a v rozpore s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu SR. Povinný zastáva názor, že mu vyšší súdny úradník v tomto konaní tým, že odmietol návrh na zastavenie exekúcie, odňal možnosť konať pred súdom, čím založil porušenie jeho práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len dohovor), napr. sp. zn. III. ÚS 156/06, sp. zn. III. ÚS 331/04, sp. zn. II. ÚS 174/04. Ďalej doplnil, že konanie súdu v súlade so zákonom musí vykazovať určitú kvalitu a v materiálnom ponímaní tak zabezpečovať právo na súdnu ochranu. Právny záver vyššieho súdneho úradníka uvedený v odôvodnení napadnutého uznesenia nedal podľa povinného presvedčivú a jasnú odpoveď na podstatné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Jeho aplikácia práva bola plná rozporov a v podstate viedla k vylúčeniu možnosti povinného domáhať sa ochrany svojich práv.

8. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinného zo dňa 19. 05. 2020 navrhol sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť a pokračovať vo výkone exekúcie. Podľa jeho názoru ani prípadné právoplatné uznesenie príslušného súdu o odklade vykonateľnosti nie je a nemôže byť zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie. Rozhodcovský rozsudok je až do právoplatného skončenia konania o jeho zrušení platným a spôsobilým exekučným titulom. Vydanie právoplatného rozhodnutia o odklade vykonateľnosti exekučného titulu má len následok uvedený v § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Predmetné ustanovenie výslovne upravuje, aký je následok právoplatného rozhodnutia o odklade vykonateľnosti exekučného titulu. Týmto následkom nie je zastavenie exekúcie ani možnosť podať návrh na zastavenie exekúcie. Argumentácia povinného o výklade ustanovenia § 61k písm. d) Exekučného poriadku je v zmysle vyššie uvedenej pozitívnej právnej úpravy celkom bez právneho základu a bezpredmetná. Návrh na zastavenie exekúcie preto nemá oporu v platnom práve. Vo zvyšku oprávnený odkázal na odôvodnenie napadnutého uznesenia ako aj svoje vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. V súvislosti s vyjadrením k sťažnosti povinného si voči povinnému uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z. z. v sume 254,75 EUR.

9. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

10. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

12. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

14. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

15. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 61l ods. 2 Exekučného poriadku, 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

16. Súd sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň preto odkazuje. Z obsahu súdneho spisu mal sťažnostný súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho zistil aj súd v napadnutom uznesení a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre prijatie takéhoto rozhodnutia, pričom poskytuje primeranú odpoveď aj na povinným uplatnené dôvody sťažnosti, keďže povinný v podanej sťažnosti len zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v návrhu na zastavenie exekúcie, keď uviedol, že súd nesprávne z hľadiska prípustnosti exekúcie posúdil skutočnosť, že Okresný súd Bratislava V uznesením sp. zn. 29Cr/34/2018-96 zo dňa 06.12.2019 odložil vykonateľnosť exekučného titulu až do právoplatného skončenia sporu vedeného týmto súdom pod sp. zn. 29Cr/34/2018. Otázkou týkajúcou sa zásahu odkladu vykonateľnosti exekučného titulu do pomerov exekúcie, resp. význam takéhoto rozhodnutia pri posudzovaní vykonateľnosti exekučného titulu ako jedného z materiálnych predpokladov vedenia exekúcie, súd v napadnutom uznesení vyriešil v súlade s právnou teóriou i súdnou praxou akceptovaného názoru, že odklad vykonateľnosti exekučného titulu nie je dôvodom na zastavenie exekúcie zo strany súdu, ale len dôvodom na odklad výkonu exekúcie. Správne pri tom poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 4/2014-22, zo dňa 15. 01. 2014, v ktorom sa súd zaoberal právnymi účinkami odkladu vykonateľnosti podkladového rozhodnutia na prebiehajúcu exekúciu, ktoré zostali nezmenené bez ohľadu na novelu Exekučného poriadku uskutočnenú zákonom č. 2/2017 Z.z., keďže tento procesný inštitút bol súčasťou právneho poriadku aj pred touto novelou (k tomu porovnaj aj R 21/1981, Števček, M., Kotrecová, A., Tomašovič, M., Molnár, P. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 1072).

17. Sťažnostný súd len za účelom zdôraznenia správnosti záverov prijatých v preskúmanom rozhodnutí dopĺňa, že úlohou exekučného súdu je rozhodovať o zastavení exekúcie len v prípadoch existencie skutočností, pre ktoré je exekúcia neprípustná (§ 61k ods. 1 Exekučného poriadku). Z povahy exekučného konania vyplýva, že musí ísť o také skutočnosti (pokiaľ logicky porovnáme jednotlivé dôvody zastavenia exekúcie zo strany súdu), pre ktoré je ďalší výkon exekúcie spôsobilý založiť kolíziu s procesnými zásadami, ktoré môžu mať podklad v práve hmotnom, na ktorých je exekúcia ako procesný inštitút vybudovaná, alebo sú protichodné vo vzťahu k účelu, ktorý sa exekúciou sleduje, a to je zaistenie efektívneho splnenia povinnosti priznanej exekučným titulom. Sťažnostný súd pri posúdení daného prípadu vychádzal z postulátu, že skutočnosť zakladajúca neprípustnosť exekúcie je taká okolnosť, ktorá definitívne a trvale bráni výkonu exekúcie na podklade konkrétneho exekučného titulu. Odklad vykonateľnosti exekučného titulu uznesením Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 29Cr/34/2018-96 zo dňa 06.12.2019 potom z hľadiska jeho účinkov nemôže predstavovať právnu skutočnosť, ktorá by mohla mať za následok zastavenie exekúcie. Zmyslom a účelom právnej úpravy umožňujúcej súdu na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku dočasne odložiť je zabrániť nútenému vykonaniu ním uloženej povinnosti na čas do rozhodnutia vo veci samej (o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku). Z toho vyplýva záver, že ide o procesné rozhodnutie súdu, ktoré má preventívnu a najmä dočasnú povahu. Odklad vykonateľnosti exekučného titulu spôsobuje len dočasnú nemožnosť realizácie exekúcie, nezakladá jej trvalú a definitívnu neprípustnosť. Na jeho podklade je právo oprávneného domáhať sa núteného výkonu exekučného titulu počas vymedzeného

časového úseku suspendované, nemožno však hovoriť o jeho zániku. Z týchto skutočností plynie záver, ktorý súd v preskúmanom rozhodnutí dôsledne rešpektoval, že odklad vykonateľnosti exekučného titulu neznamená, že exekučný titul, ktorý nadobudol kvalitu vykonateľnosti, ju povolením jej odkladu definitívne stratil. Vyslovenie resp. nariadenie odkladu vykonateľnosti je preto dôvodom odkladu výkonu exekúcie tak, ako to predpokladá ust. § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Súd ďalej považuje za potrebné doplniť, že účinky spojené s odkladom vykonateľnosti podkladového rozhodnutia sú viazané na právoplatné skončenie sporu pred Okresným súdom Bratislava V., ktoré je vedené pod sp. zn. 29Cr/34/2018, nie na spôsob rozhodnutia. Pokiaľ v tomto konaní nebude právoplatne rozhodnuté o zrušení exekučného titulu, je nutné vychádzať zo záveru, že rozhodcovský rozsudok je aj naďalej právoplatným rozhodnutím, ktoré sťažovateľa zaväzuje na vymáhané plnenie. Neobstojí teda názor povinného, podľa ktorého odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku mal viesť k zastaveniu exekúcie vedenej na jeho podklade zo strany súdu v súlade s ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Neušlo pozornosti súdu, že povinný žiadnu príliehavú argumentáciu k účinkom odkladu vykonateľnosti exekučného titulu sťažnostnému súdu nepredniesol a svoju argumentáciu opiera o rozhodnutia súdov, ktoré je však možné vzťahovať len na prípady, keď exekučný titul nikdy nenadobudol vlastnosť vykonateľnosti (resp. túto vlastnosť definitívne stratil), čo však nie je daný prípad.

18. Podľa § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak po začatí exekúcie bolo rozhodnuté o odklade vykonateľnosti exekučného titulu.

19. Novelou Exekučného poriadku uskutočnenou zákonom č. 2/2017 Z.z. sa snaha o zníženie počtu procesných úkonov súdu v exekučnom konaní prejavila prenosom rozhodovacej právomoci zo súdu na exekútora pri rozhodovaní o odklade exekúcie. Opravný prostriedok voči rozhodnutiu exekútora nie je potrebný, a to vzhľadom na spôsob vymedzenia dôvodov odkladu exekúcie a nemožnosť úvahy exekútora pri rozhodovaní. Sťažnostný súd preto nemohol prisvedčiť ani názoru povinného, že bolo povinnosťou súdu rozhodnúť o odklade exekúcie, túto právomoc zákonodarca v ust. § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku zveril do rúk súdneho exekútora.

20. Sťažnostný súd ďalej považuje v reakcii na obsah podanej sťažnosti za potrebné pripomenúť, že návrh na zastavenie exekúcie predstavuje procesný prostriedok obrany povinného proti neoprávnene začatej alebo ďalej vykonávanej exekúcii, ktorého účelom je úplné alebo čiastočné zastavenie exekúcie. Z toho je zrejmé, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Je to procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Exekučný súd nesmie vykonávať meritórny prieskum predloženého exekučného titulu, na takýto prieskum nemá zo zákona žiadnu právomoc a v tomto smere nepôsobí ako opravná inštancia. Tomu potom zodpovedá aj miera ochrany, ktorá môže byť zo strany exekučného súdu poskytovaná povinnému, a ktorá je limitovaná práve týmto štádiom konania, v ktorom sa realizuje až len nútený výkon rozhodnutia súdu bez možnosti prieskumu jeho správnosti. Preto nemôže byť správna ani argumentácia povinného, že bolo úlohou exekučného súdu skúmať exekučný titul z hľadiska jeho súladu s hmotným právom, pričom súd pripomína, že s touto otázkou sa exekučný súd s konečnou platnosťou vysporiadal v uznesení Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1058/2018 zo dňa 18. novembra 2019 (odsek 18.).

21. Súd v preskúmanom rozhodnutí dal dostatočnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktoré sťažovateľ v návrhu na zastavenie exekúcie nastolil. Vysvetlil, z akého dôvodu dospel k záveru o tom, že tu niet okolností, ktoré by zakladali dôvod zastavenia exekúcie podľa ust. § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pričom sa zaoberal všetkými argumentmi povinného, ktoré mali pre vec podstatný význam. Odôvodnenie jeho rozhodnutia preto spĺňa všetky požiadavky vyplývajúce zo základného práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces vo vzťahu k odôvodneniu súdneho rozhodnutia.

22. Účelu a zmyslu konania o výkon o rozhodnutia zodpovedá skutočnosť, že v tomto konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať dokazovanie, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom

prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre spravodlivé rozhodnutie, pričom povinný netvrdil žiadne také skutočnosti, ktoré by vyžadovali doplnenie skutkových zistení a dôkazných návrhov. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania.

23. Na základe uvedeného výkladu súd dospel k záveru, že povinný ani v konaní o sťažnosti neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Z uvedených dôvodov súd sťažnosť povinného pre jej nedôvodnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 202 ods. 1 CSP v spojení s § 200 a § 202 ods. 1 Exekučného poriadku zamietol.

24. Oprávnený si vo vyjadrení k sťažnosti povinného uplatnil voči nemu aj nárok na náhradu trov konania vo výške 254,75 EUR

25. Podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

26. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

27. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

29. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

30. V ustanovení § 255 CSP sa ako kritérium priznania náhrady trov konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinného zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním vyvolaným zo strany povinného (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Trovy exekúcie oprávneného v konaní o sťažnosti pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 254,75 Eur s DPH za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti zo dňa 19.05.2020 po 201,47 Eur, k tomu režijný paušál vo výške 10,62 Eur a 20% DPH v sume 42,46 Eur. Náhradu trov právneho zastúpenia súd oprávnenému priznal podľa § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c) per analogiam, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, pričom vychádzal z tarifnej hodnoty veci 24 462,00 Eur (§ 10 ods. 2 cit. vyhlášky). Súd bude postupovať v súlade s § 199d Exekučného poriadku a vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie, na podklade ktorého budú tieto trovy v prospech oprávneného voči povinnému vymáhané v tomto exekučnom konaní.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).